

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/31/2017
Identifikačné číslo spisu: 3813208245
Dátum vydania rozhodnutia: 17.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3813208245.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Národný holdingový fond s. r. o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 31 384 943, zastúpenej obchodnou spoločnosťou KUTAN & PARTNERS s. r. o., so sídlom Rajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 36 861 308, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Zuzana Váľkovičová, proti žalovanému K. Y. Q., bytom K. V. X, T., zastúpenému JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom M. Hodžu 14/1, 971 01 Prievidza, o zaplatenie sumy 66.387,84 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4 C 117/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 23. júna 2016 sp. zn. 4 Co 796/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. mája 2015 č.k. 4 C 117/2013-209 zamietol žalobu a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému náhradu trov konania. Uviedol, že s prihliadnutím na obsah Spoločenskej zmluvy spoločnosti E.-M. L., L..C..I., týkajúci sa prevodu obchodného podielu, na obsah Zmluvy o prevode obchodného podielu, a to článok II. 1 a článok V. 1, dospel k záveru, že v prípade predmetnej Zmluvy o prevode obchodného podielu nenastali účinky prevodu obchodného podielu medzi zmluvnými stranami. Poukazuje na to, že v tomto prípade totiž nie je splnená podmienka súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti E. - M. L., L..C..I., ktorá je vyžadovaná nielen podľa Spoločenskej zmluvy, ale aj samotnej Zmluvy o prevode obchodného podielu. Keďže predmetná Zmluva o prevode obchodného podielu nie je účinná medzi zmluvnými stranami, potom uplatnený nárok žalobkyne nie je dôvodný a tak súd prvej inštancie žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 23. júna 2016

sp. zn. 4 Co 796/2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd považuje právny názor súdu prvej inštancie za správny a v celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade Spoločenská zmluva spoločnosti E.-M. L., L.C.I. z 8. septembra 2006 pripúšťala prevod obchodného podielu na spoločníka, avšak bolo ho možné previesť len so súhlasom valného zhromaždenia (článok VI. 3, čl. VI. 4 a čl. X. 2 písm. r/ Spoločenskej zmluvy). Takto určená podmienka pre prevod obchodného podielu má podľa odvolacieho súdu zásadný význam pre účinky prevodu obchodného podielu medzi zmluvnými stranami. Ak nie je splnená podmienka súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti, ktorá je stanovená zákonom a spoločenskou zmluvou spoločnosti, zmluva o prevode nie je účinná medzi zmluvnými stranami a účinky prevodu obchodného podielu nenastanú v takom prípade ani vo vzťahu k spoločnosti okamžikom jej doručenia. Účinnosť aj vo vzťahu k spoločnosti nastane až po súhlase valného zhromaždenia spoločnosti. Odvolací súd uviedol, že správne súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a ust. § 115 ods. 1 a 4 Obchodného zákonníka a Spoločenskej zmluvy spoločnosti E.-M. L., L.C.I., dospel k záveru, že Zmluva o prevode obchodného podielu z 11. júla 2007 sa nestala účinnou medzi zmluvnými stranami ani k spoločnosti samej, nakoľko nebola splnená podmienka súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že Zmluva o prevode obchodného podielu sa síce po splnení predpísaných náležitostí a jej podpisom zmluvnými stranami stala platnou, ale nie aj účinnou, nakoľko sa vyžadoval podľa zákona aj podľa spoločenskej zmluvy spoločnosti súhlas valného zhromaždenia, ktorý v danom prípade nebol daný.

3. Žalobkyňa proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) a z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Žalobkyňa má za to, že v predmetnom prípade ide o právnu otázku týkajúcu sa problematiky účinnosti a účinkov zmluvy o prevode obchodného podielu medzi zmluvnými stranami (prevodcom a nadobúdateľom), a to v prípade, kedy sa podľa spoločenskej zmluvy spoločnosti s ručením obmedzeným vyžaduje súhlas valného zhromaždenia na prevod obchodného podielu medzi spoločníkmi spoločnosti. Má za to, že predmetná právna otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená. Zároveň je podľa neho predmetná otázka sporná a nejednoznačne chápaná aj v rámci právnej teórie a v aplikačnej praxi. K namietanému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu žalobca uviedol, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd právne vec posúdili tak, že zmluva nebola účinná, nakoľko nebol daný súhlas valného zhromaždenia s prevodom obchodného podielu, aj napriek tomu, že sa takýto súhlas podľa Spoločenskej zmluvy a Obchodného zákonníka vyžadoval, čo je podľa žalobkyne v rozpore s rozsudkom najvyššieho súdu sp.zn. Obdo V 79/2003, Zo súdnej praxe, 2006, č. 2, s. 60, ZSP 28/2006. Podľa žalobkyne je nepochybné, že pri uzatváraní zmluvy sa zišli žalobkyňa a žalovaný, t.j. všetci spoločníci, pričom podpisom Zmluvy, ktorej predmetom je prevod obchodného podielu, zároveň ako spoločníci vyjadrili súhlas s prevodom obchodného podielu v spoločnosti, čo možno považovať za zasadnutie valného zhromaždenia, aj napriek tomu, že nebola vyhotovená formálna písomná zápisnica.

4. Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu za správne a dostatočne odôvodnené a navrhuje dovolanie ako nedôvodné odmietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. Aby na základe dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 2 Cdo 203/2016 a 6 Cdo 113/2017).

12. Ak nemá dovolanie, prípustnosť ktorého strana sporu vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k znemožneniu meritórneho dovolacieho prieskumu a odmietnutiu dovolania podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 206/2017, 1 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 4 Cdo 89/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016).

13. V danom prípade žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jeho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu, b/

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

15. Právnou úpravou dovolania v CSP sa sleduje náprava nesprávností v individuálnom spore dovolateľa, ale tiež dosiahnutie cieľov významných z hľadiska celkového rozhodovania všeobecných súdov Slovenskej republiky. Ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa takto sleduje zámer minimalizovať nežiaduce odklony rozhodnutí odvolacích súdov od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a tým prispieť k ich jednotnému rozhodovaniu. Účelom § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dosiahnuť vyriešenie dosiaľ ešte nevyriešenej právnej otázky (a „zaplnením bielych miest doterajšieho rozhodovania dovolacieho súdu prispieť k vytvoreniu jeho ustálenej rozhodovacej praxe“). Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. c/ CSP má za cieľ dosiahnutie jednoty v rozhodovaní dovolacích senátov.

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP má tiež osobitný význam korelačný vzťah medzi „právnou otázkou“ a „rozhodovacou praxou dovolacieho súdu“. Najvyšší súd už v niektorých rozhodnutiach uviedol, že „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali“ (rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 158/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 21/2017 a tiež 6 Cdo 129/2017).

17. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktoré zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej dovolací súd už určitú právnu otázku vyriešil, rozhodovanie jeho senátov sa ustálilo na zvolenom riešení tejto otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Najvyšší súd k tomu v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 6/2017 (podobne tiež napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 4 Cdo 95/2017 a 7 Cdo 140/2017) uviedol, že „v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená“.

18. Vyššie uvedený výklad je - osobitne so zreteľom na obsah dovolania žalobkyne podaného v tomto prípade - potrebné doplniť vysvetlením pojmu „dovolací súd“. V Slovenskej republike vykonávajú suďnictvo nezávislé a nestranné suďdy [cľ. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“)]. Suďstavu suďdov tvoria Najvysš'í suď Slovenskej republiky a ostatne suďdy (cľ. 143 ods. 1 Ústavy). Podrobnejš'iu úpravu suďstavy suďdov, ich poľsobnosť, organizaćiu a konanie pred nimi ustanoví zákon (cľ. 143 ods. 2 Ústavy). Podľ'a § 35 CSP o dovolaní rozhoduje Najvysš'í suď Slovenskej republiky; za dovolací suď v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP treba preto považovať tento suď. K rovnakeľmu záveru dospel najvysš'í suď už v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 79/2017, v ktorom uviedol, že „vzhľ'adom na teritoriaľnu poľsobnosť CSP mož'no pod pojmom dovolací suď rozumieť len Najvysš'í suď Slovenskej republiky, a nie aj Najvysš'í suď Ćeskej republiky“.

19. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 písm. a/ CSP a zároveň z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. K otázke možnosti subezneho uplatnenia prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a (zaroveň) § 421 ods. 1 písm. b/ CSP najvyšší súd v iných právnych veciach (viď napríklad rozhodnutia 6 Cdo 13/2017 a 6 Cdo 21/2017) uviedol, že „uplatnenie oboch dovolacích dôvodov naraz (t. j. dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP) sa bez ďalšieho z logiky veci vylučuje - odvolací súd sa totiž nemože odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu za súčasnej existencie stavu, keď rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená“.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené vychádzajúc z nelogického namietania oboch ustanovení pristúpil dovolací súd k skúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu len podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a nezaoberal sa prípustnosťou jeho dovolania z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nakoľko ak dovolateľ namieta „odklon“ odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, je zrejmé, že aj podľa dovolateľa dovolací súd už predmetnú právnu otázku riešil a nemohol tak nastať stav, že právna otázka nebola ešte riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, ako to má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

21. Žalobkyňa v dovolaní ako „odklon“ odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu poukazuje na jedno rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. Obdo V 79/2003. Za určitých okolností by bolo možné považovať aj len jedno rozhodnutie najvyššieho súdu za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, aj keby neexistovalo viac rozhodnutí najvyššieho súdu, ale len jedno. Avšak v tomto prípade sa v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu nejedná o odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorú má predstavovať dovolateľom citované rozhodnutie dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tomto prípade riešil situáciu, kedy síce vyslovil, že je možné previesť obchodný podiel na tretiu osobu, ak spoločenská zmluva neupravuje túto možnosť, ale k prevodu došlo so súhlasom všetkých spoločníkov a to na mimoriadnom valnom zhromaždení, a zmluvu o prevode obchodného podielu tak uzavreli v súlade s ustanovením § 115 Obchodného zákonníka. V tomto citovanom rozhodnutí spoločníci, ktorí uzavreli zmluvu o prevode obchodného podielu, mali vôľu previesť obchodný podiel a prejav vôle bol zachytený v zápisnici o konanom valnom zhromaždení. V predmetnom prípade však prejav vôle spoločníkov, ktorí uzavreli zmluvu o prevode obchodného podielu, nebol zachytený a nevyjadrili súhlas s prevodom obchodného podielu v zmysle Obchodného zákonníka. Toto citované rozhodnutie, ktoré má podľa žalobcu preukazovať odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, odklon nepredstavuje, nakoľko toto rozhodnutie nepreukazuje, že nie je potrebné zachytiť prejav vôle spoločníkov previesť obchodný podiel.

22. Spoločným bodom jednej aj druhej právnej otázky je existencia, resp. neexistencia súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti na prevod obchodného podielu vo vzťahu k nadobudnutiu účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu a účinkom prevodu obchodného podielu medzi zmluvnými stranami a voči spoločnosti. Túto skutočnosť, tzn. neexistenciu súhlasu valného zhromaždenia vyriešili zhodne súd prvej inštancie aj odvolací súd, pričom vychádzali zo Spoločenskej zmluvy spoločnosti, Zmluvy o prevode obchodného podielu a z ustanovení Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie poukázal na obsah Zmluvy o prevode obchodného podielu, článok II. 1, podľa ktorého prevodca prevádza touto zmluvou na nadobúdateľa bezpodmienečne a neodvolateľne obchodný podiel v spoločnosti vo výške 40 % a to vrátane všetkých práv a povinností spojených s obchodným podielom a nadobúdateľ bezpodmienečne a neodvolateľne prijíma od prevodcu obchodný podiel v spoločnosti vo výške 40 % a to (súd prvej inštancie zdôraznil) dňom, kedy účinky prevodu obchodného podielu podľa tejto zmluvy nastanú voči spoločnosti E.-M. L., L.C..I.. Táto zmluva svoju účinnosť stotožnila s dňom, kedy účinky prevodu obchodného podielu nastanú voči spoločnosti. Na otázku, kedy účinky prevodu obchodného podielu podľa tejto zmluvy nastanú voči spoločnosti, odpovedá článok V.1, podľa ktorého účinky prevodu obchodného podielu na základe tejto zmluvy nastávajú voči spoločnosti odo dňa doručenia zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti, nie však skôr, ako valné zhromaždenie vysloví súhlas s prevodom obchodného podielu. Predmetná zmluva tak účinky prevodu obchodného podielu medzi

zmluvnými stranami a voči spoločnosti dáva na roveň a viaže ich na doručenie Zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti E.-M. L. a na súhlas valného zhromaždenia s prevodom obchodného podielu. Pre nepreukázanie doručenia Zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti E.-M. L., L..C..I., ale najmä preukázanú skutočnosť, že v tomto prípade neexistuje súhlas valného zhromaždenia spoločnosti E.-M. L., L..C..I. s prevodom obchodného podielu, účinky prevodu obchodného podielu na základe tejto zmluvy voči spoločnosti E.-M. L., L..C..I. nenastali. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ nenastali účinky prevodu a nenadobudla účinnosť zmluva o prevode obchodného podielu, tak správne súd prvej inštancie žalobu zamietol a odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

23. So zreteľom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne nevyplýva z § 421 ods. 1 písm. a/ ani § 421 ods. 1 písm. b/ CSP . Vzhľadom na to jej neprípustné dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

24. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.